

Klingens Förårsnummer 7

INDHOLD

Omslagslitografi af Axel Salto.

Noter.

Memerang. Malajisk Æventyr af Johannes V. Jensen.

Fader Fred i Skoven. Farvelitografi af Axel Salto.

Pierrot. Fotografi efter Pablo Picasso.

Seks Digte af Otto Gelsted.

Farvelitografi af Niels Larsen, Stevns.

Akvarel af Cézanne. Fotografi. Orig. tilh. Hr. Tetzen-Lund.

Tetzen-Lunds franske Billeder. Af S.

Fotografi efter Henri Matisse. Orig. tilh. Hr. Tetzen-Lund.

Farvelitografi af Johannes Larsen.

De to Søstre. Fot. efter Auguste Renoir. Orig. tilh.
Hr. Tetzen-Lund.

Islandsk Kone. Litografi af Gudmund Thorsteinsson.

Otto Gelsted: Ekspressionisme.

Bag paa Omslaget: Tegning af Henri Matisse.

VOSS'S KUNSTHANDEL

Tilsendt: 135 Malerier — Akvareller — Tegninger af Danske Kunstnere, udvalgt af Voss's Kunsthandels Samling, Aargang 1918. Ekspl. 250. Denne statelige Bog er udarbejdet af Kontorchef H. Chr. Christensen, fra hvis Haand der allerede foreligger en Række omhyggeligt udførte Fortegnelser over forskellige danske Kunstneres Arbejder (Zahrtmann, L. A. Ring o. s. v.) Værket indeholder Beskrivelse og Gengivelse af 135 Kunstværker, der tilhører den bekendte Voss's Kunsthandel paa Købmagergade, Kunstværker, som maaske trækker det bestandig borgerlige Element i den danske Kunst vel stærkt op, men hvorimellem der findes kunsthistorisk betydningsfulde Ting.

En Tegning af Lorents Frølich virker helt mærkelig ved sin Kraft og Patos midt i den sjællandske Sommeridyl. Af yngre Ting glædes man ved et Selvportræt af Larsen Stevns og en Skitse af Oluf Hartmann. S.

Ovids Forvandlingerne, oversat og indledet af Walt Rosenberg med 14 helsides Farvelitografier og Vignetter af Axel Salto er udkommen og faas ved Henvendelse til Cato's litografiske Etablissement, Farvergade 8, Tlf. 4328. Oplag 350 Salgsekspl. Pris 45 Kr. Bogen er trykt hos H. H. Thiele, Litografierne udført hos Chr. Cato, Bindet hos Petersen & Petersen. Størstedelen af Oplaget er forudbestilt af Prænumeranter.

H. A. Brorsons Psalmer, i Udvalg ved Otto Gelsted og Poul Uttenreitter, med Indledning af Otto Gelsted, Litografier og Vignetter af Axel Salto, Hylstret tegnet af Poul Uttenreitter, er udkommen og faas ved Henvendelse til Cato's litografiske Etabl., Farvergade 8, Tlf. 4328. Oplag 350 Ekspl. Pris 25 Kr. Bogen er trykt hos H. H. Thiele, Litografierne udført hos Chr. Cato.

Til Gengivelsen af Picasso's »Pierrot«, som skal være et af hans sidste Billeder, er knyttet følgende Beskrivelse: »Ce tableau est peint dans une note plutôt claire. La matière est speciale donnant un aspect électrique aux verts, aux rouges, aux bleus, aux jaunes qui sont les couleurs dominants de ce tableau.« Billedet er 92×73 cm.

Paa Grund af Paasken og Lock-out i Litograffaget er Klingens Nr. 7 blevet noget forsinket.

De sidste komplette, indbundne Ekspl. af »Klingen«s første Aargang à 25 Kr. kan nu faaes paa Klingens Ekspedition, Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26. Kun faa Ekspl. tilbage. Enkelte Numre undtagen Nr. 2 og 3 faas paa Klingens Redaktion.

Indsendt: Paul Westheim: Die Welt als Vorstellung. Ein Weg zur Kunstanschauung. Gustav Kiepenheuer, Verlag, Potsdam—Berlin.

Frederik Poulsen: Møbelkunstens Historie I. Akademisk Antikvariats Forlag.

Klingen udkommer den 3die Torsdag i hver Maaned og koster 30 Kr. om Aaret, 5 Kr. enkelt Hefte. Redaktion: Axel Salto, Poul Uttenreitter og Otto Gelsted. Redaktionens Adresse: Edv. Glæselsvej 1, Kjøbenhavn F. Telf. Godthaab 1870. Ekspedition: Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26, Kjøbenhavn, Telf. 12,240, hvortil Henvendelser angaaende Forsendelsen af Bladet, Abonnement o. s. v. bedes rettet. Trykning og Litografi udføres i Cato's lit. Etabl. Raderingerne trykkes i Max Kleinsorgs Etabl.

MEMERANG

MALAJISK ÆVENTYR

Den følgende Tekst er oversat og bearbejdet efter *George Maxwell: In Malay Forests, 1911*, med forventet Tilladelse. Maxwells Bog handler hovedsagelig om Jagt, men har ogsaa udmærkede folkloristiske Optegnelser, derimellem nærværende Myte. Den fremføres i en Ramme af Jagtoplevelser, som foranlediger de medfølgende Malajer til at fortælle Æventyret; her er det genfortalt i Sammenhæng og med de nødvendige Forklaringer.

Æventyret giver et morsomt Indblik i Malajens helt af Skoven bestemte Fantasiverden og det mohamedanske Apparat hvormed han giver sine Tanker Form. Paa sin Vej ned i Bagindien er Bibelens Kong Salomon bleven til Dyrenes Fyrste og har faaet sit Navn ejendommeligt forandret; af Fjernhed opstaar Æventyret.

Som man vil se passer Æventyret om Memerang ganske mærkelig paa de sidste Tiders Verdensbegivenheder, det har en fatalistisk Moral og er aktuelt, foruden at det er betegnende for hele Verdensordenen.

Johannes V. Jensen.

En Morgen gik Memerang, Odderen, ned til Floden for at fange Fisk. Hun efterlod sit Kuld spæde Unger paa Bredden, og før hun gik bad hun Fader Fred i Skoven (Dværghjorten) om at passe paa dem, mens hun var borte. Det var naturligvis i de Dage da alle Dyrene talte det samme Sprog. Ved Allahs Anordning havde Nabi Sleman (Kong Salomon) Myndighed og Magt over alle levende Skabninger, og Nabi Noh (Noah) havde faaet alle Træer og Planter betroet. Lige med Undtagelse af nogle faa Planter Nabi Noh havde glemt. Det var Nabi Tuakal (Tilfældighedens Profet), der opdagede at Nabi Noh havde overset visse Rødder, og besluttede at plante dem for egen Regning. Hele Jorden var bleven beslaglagt af Nabi Noh, saa Nabi Tuakal havde ingen anden Valg end at plante disse Rødder paa andre groende Træer. Det gjorde han, og saaledes opkom Orkideerne; dem raader Nabi Tuakal for og ikke Nabi Noh. Saa vidt om alle Tings Oprindelse.

Odderen dykkede i Floden, og Fader Fred i Skoven blev paa Bredden, legede og nippede til det unge Græs og holdt et Øje med Odderens Unger.

Pludselig hørte han at det sagde: Bom, bommelom, bommelom . . . han lyttede og hørte det igen, forstod at det var Spætten der trommede paa Træerne, og den Maade den trommede paa var Krigsallarmeringen.

Se Spætten, hvis Navn er Blato, er den Fugl der løber paa Træstammerne og trommer paa Barken med sit Næb. Mellem Skovens Fugle har den faaet til Hverv at slaa Allarmtrommen, naar der skal være Krig. Og da Fader Fred i Skoven hørte Signalet, forstod han at en eller anden Blodsudgydelse

fandt Sted her eller der. Nu er Dværghjorten lige saa dygtig til at tromme paa Jorden med sine Ben som Spætten er det i Træerne; det er noget enhver Malaj har hørt i Skoven, naar Dværghjorten kalder paa sin Mage, saa trommer den i Jorden med sine Bagben, og Malajerne driver Lokkejagt paa den ved at efterligne netop denne Trommen med to smaa Pinde. Men takket være denne Sædvane er det at Dværghjorten er bleven første Danser og Trommeslager mellem alle de firføddede Dyr i Skoven. Sit Tilnavn »Fader Fred i Skoven«, Che Salom di Rimba, han hedder ellers Pelandok, har han faaet fordi han trods sin højst ubetydelige Størrelse er et af Skovens snildeste Dyr; der gaar mange Myter om ham, lige saa mange som om den snedige Mikkell Ræv i Europa, og da han ofte ved sin Snildhed griber afgørende ind i Skovens vanskelige Affærer mellem saa langt større og farligere Skabninger som Krokodillen, Elefanten og Tigren, har han faaet Navn af Fader Fred i Skoven.

Saa derfor, da han hørte Allarmeringen, skyndte han sig at gøre sit for at sprede den, slog Tappenstreg med sine smaa Hove i Jorden alt hvad han kunde: Bom, bommelom, bommelom! Men i sin Ophidselse saa han sig ikke for hvor han trampede, og inden han vidste af det laa alle Odderens Unger døde, traadt ihjel af hans dansende Hove.

Kort efter kom Odderen hjem, og der blev en skrækkelig Scene. Fader Fred i Skoven vedgik hvad han havde gjort, men Odderen vilde ingen Undskyldning høre og gik til Nabi Sleman for at faa Oprejsning. Da hun var stedet for Kongens Aasyn, gjorde hun sin Reverens (hvilket Malajerne gør ved at hæve begge Hænderne med Haandfladerne lagt sammen op i Højde med Øjnene) og sagde:

Med Tilladelse, O Konge! Fader Fred i Skoven har dræbt din Slavindes Børn; din Slavinde afventer din Kendelse.

Nabi Sleman svarede: Aldrig blev Børn født uden en Fader og en Moder; aldrig uden at begge Parter blev hørt er Retfærdigheden sket Fyldest. Gaa og tilkald Fader Fred i Skoven.

Nabi Sleman vendte sig derpaa til sine Hofembedsmænd og sagde: Vi vil sidde til Doms i denne Sag paa Paladset ved Flodens Udløb. Lad alle Dyr komme til Stede.

Siden begav Nabi Sleman sig til Paladset i fuldeste Gala. Alle Dyrene var kommen. Paa den ene Side af Paladset laa Havet, besat til Trængsel med alle Havfiskene, paa den anden Side laa Floden, fuld af alle Ferskvandsfiskene; ind ad Land til stod alle Skovens Dyr, og Træerne var fulde af Fugle og Sommerfugle.

Saa vendte Nabi Sleman, af Allahs Naade alle Dyrs Behersker, sig mod Odderen og sagde: Sig, hvad du har at sige.

Og Odderen gjorde sin Reverens og sagde: Med Tilladelse, O, Konge! I Morges, da din Slavinde gik ned til Floden for at fange Fisk, efterlod hun sine Børn paa Bredden og bad Fader Fred i Skoven passe paa dem. Da hun vendte tilbage, fandt hun dem døde, traadte ihjel, og Fader Fred i Skoven tilstod, at det var ham, der havde gjort det. Din Slavinde afventer din Kendelse.

Nabi Sleman vendte sig mod den Anklagede og sagde: Sig hvad du har at sige.

Fader Fred i Skoven gjorde sin Reverens og sagde: Med Tilladelse, O Konge! Hvad Odderen har sagt er sandt. Men kort efter at din Slave var bleven Børnene betroet slog Blato, Spætten, Allarm til Krig. Din Slave, som det var hans Pligt, gjorde ogsaa Allarmerings-Signal, men idet han gjorde det kom han uden Vidende og Vilje til at træde paa Odderens Børn og træde dem ihjel. Din Slave gjorde kun sin Pligt. Fejlen er hos Spætten, som trommede til Allarm.

Lad Ingen blive dømt fraværende, sagde Nabi Sleman. Send Bud efter Spætten.

Spætten kom flyvende gennem Luften (og her efterligner den malajiske Fortæller med Haanden Spættefuglens bølgende Flugt) op og ned, op og ned, ligesom det flammebølgede Blad paa en Kris eller Bølgerne paa Søen, stededede sig for Kongens Aasyn og gjorde sin Reverens.

Fader Fred i Skoven har dræbt Odderens Børn, sagde Nabi Sleman, og tilskriver dig Skylden, idet han siger at du gav Allarmerings-Signalet til Krig. Hvad svarer du paa den Beskyldning?

Med Tilladelse, O Konge, sagde Spætten, det er sandt at din Slave allarmede til Krig. Men din Slave havde set at Penyu, Flodskildpadden, kom op af Floden, bagefter ham kom alle Flodskildpadderne, og de var allesammen i Harnisk. Idet de fuldtallige kravlede op paa Flodbredden saa det ud som et væbnet Indfald i Landet, og din Slave slog altsaa Allarm til Krig. Skylden ligger hos Penyu, Flodskildpadden.

Fordi Grenen brækkede, da Næshornfuglen fløj forbi, skal man ikke sige at det var Næshornfuglen der brækkede Grenen, sagde Nabi Sleman. Vi ønsker at høre Flodskildpadden.

Flodskildpadden var i Trængslen mellem alle Flodbeboerne. Han krabbede op paa Bredden, Sandet fløj baade til højre og venstre under hans brede Laller, og stededede sig for Kongens Aasyn.

Han gjorde sin Reverens, og Nabi Sleman sagde til ham: Blato, Spætten, har givet Krigssignalet, og som Forklaring angiver han at det saa ud som du og dit Folk gjorde Indfald i Landet. Hvad siger du til det?

Flodskildpadden gjorde igen sin Reverens og sagde: Med Tilladelse, O Konge! Din Slave saa at Floden var helt fuld af Tummel og Opstandelse. Udang, det er Krebsene, gik gennem Floden i Kompagnier og Battaljoner, og alle bar de deres lange Spyd mellem Øjnene. Sebarau, Aborrene, svømmede op mod Strømmen i brede Slagordener, hver eneste en med sit skinnende Krigsskærf paa tværs af Kroppen. Og Jengulong, Hornfiskene, kom tæt bagefter, med hidsige Fremstød baade til den ene og den anden Side, bevæbnet alle til Hobe med deres rædsomme Lanser. Da din Slave saa slige Tegn paa Krig og voldsom Død i Floden, ombyttede din Slave og din Slaves Folk Floden med Sikkerheden paa det Tørre.

Du forbarmende Allah, sagde Nabi Sleman. En Flod er visselig ikke uden Bugtninger, ukroget er den ikke. Send Stævning efter Krebsene, Aborren og Hornfisken.

Nævnte Skabninger var allesammen i Floden til Kongens Opvartning, og da de blev kaldet ved Navn nærmede de sig Bredden og gjorde deres Reverens. Som Svar paa det Spørgsmaal Nabi Sleman stillede til dem svarede de alle som med een Mund: Med Tilladelse, O Konge! Flodskildpadden har sagt Sandheden. Men det var ingen Indfald i Landet — ingen Opmarsch af Krigere. Det var bare det at dine Slaver flygtede for deres Liv, begrundet paa et Overfald af Memerang, den Odder, som altid myrder og hærger paa dine Slaver.

Da vendte Nabi Sleman sig mod Anklageren, som nu var Anklagede, og sagde: Hah, Memerang, hvad siger du til det!

Med Tilladelse, O Konge, svarede Odderen, det er sandt at din Slave hærgede paa Krebsene, Aborren og Hornfisken. Det er din Slaves Natur at leve af dem og at fodre din Slaves Børn med dem. Fremdeles, det var for at opsøge og ihjelslaa samme at din Slave efterlod sine Børn i Fader Fred i Skovens Varetægt.

Sagen er klar, sagde Nabi Sleman. Hør nu vor Dom. Vid, O Memerang Odder, at det ikke er Pilen, men den der fører Buen, der slaar ihjel. Skylden er din. Hvis du ikke havde hærget paa Krebsene, Aborren og Hornfiskene, vilde Flodskildpadden ikke være gaaet op af Floden, og Spætten havde ikke rørt Krigstrommen, og Fader Fred i Skoven havde ikke ved at sprede Allarmeringen dræbt dine Unger. Ingen uden du selv er at dadle, og Ingen anden hjemfalder rettelig til Straf. Lad dine Børns Død være en tilstrækkelig Straf for dig. Gaa, og Fred være med dig.

Derpaa vendte Nabi Sleman sig mod Bentaras, Hofembedsmændene, og sagde: Vor Dom er forkyndt. Sørg for at alle de tilstedeværende Dyr vender hjem. Og Fred være med dem.

SEKS DIGTE AF OTTO GELSTED

DENT DE JAMAN

Mod den frostblege Vinterhimmel rejser sig Dent de Jaman furet og musegraa som en Runesten over Granskove og snedækkede Vinhaver. Mod Syd Dent du Midis takkede Knusetand og de savoyiske Alper, der ligger som Kæbebenet af et forhistorisk Dyr. Over Genfersø hæver sig Striber af Taage som frit svævende Søer.

Solen glider frem bag en Sky og sender en Straalevifte ned gennem Taagen. En gul, glimrende Solbro kastes over Søen, Dent du Midis grønne Gletcher skinner, og Sydhimlen fyldes af gyldent Lys.

Dent de Jamans haarde og lukkede Træk aabner sig i et venligt Smil. Himlen mod Nord er stadig vinterlig bleg. Svejts, Europas Hjerte — Nordens Is og Sydens elysiske Solskin mødes og formæles i en Ekstase af Kulde, Lys og sommerlig Sødme!

Jeg ser paa Dent de Jaman og tænker: Om tyve Aar vil jeg staa foran dig og ønske mig tyve Aar tilbage. Fuld af Anger og Nag vil jeg møde dit Smils Varme, dit alvise, furede Ansigt. Hvorfor fastholdt jeg ikke Beslutningens Højhed, Øjeblikkets Balance, Renhed og Kraft?

Mørkt, uroligt dirrer mit Hjerte i den store, blendende Stilhed.

TEMPLET

Jeg staar i en cirkelrund Kuppelsal. I dens Vægge af Is spejler sig tropiske Skove, Kvinder, Gaders Trængsel, Kornmarker, Automobiler, Læsesale, Søer og Bjerge; et tavst og uafledigt Tog af farvefunklende Billeder.

I mig som Brændpunkt samler sig den lysende Verden af Pragt. Som en Søjle af Ild staar jeg i Salens Midte, et Baal af Længsel og Smerte.

MENNESKET

Jordens Ild under mig, over mit Hoved et Univers af tilintetgørende Kulde. Til alle Sider de grønne Lande, det blaa Hav, Horisontens skønne, vandrede Ring.

Paa en Kugleskal i Rummet balancerer jeg mellem Driftens altopslugende Vanvid og Tankens forstenende Kuldegrader.

Mellem Afgrund og Afgrund bygger jeg Livet op, Toner og Smag, Skibe og Byer, Farvens Vidunder og Digtet, der spejler Alverden.

DRØM

Kysten er dækket af Sne. Ude i Havet rejser sig en knejsende Klippe.

Ned mod Klippen løber en Sti af Græs, snefri og grøn midt i Sneen, gærdet paa begge Sider af høje luende Kerter.

Solen staar op bag Klippen, mægtig og rød. En brændende Lykke jubler igennem mit Hjerte.

DET GRAA HAV

Graat stille Martsvejr, Sø og Himmel gaar i ét, Vand og Luft er en sløret lysende Taage. Langt ude staar som en Forpost Fiskernes Pælegarn, en mørk Jolle driver et Sted paa den blege Fjord.

I svage Ilinger glider Søen mod Sandet, med smaa Mellemlum klukker det sagte fra det mægtige Element, der glider og glider i sig selv som et drømmeløst sovende Sind.

Klinterne favner om Fjorden, men favner kun et graat Mysterium. Havet aabner sig ud i det tomme Intet.

Øde og stum gaar min Sjæl det ufødte Foraar i Møde.

SVANERNE

Vibernes Jammer fylder Luften, blaa ligger de oversvømmede Enge. Paa Siden af et Siv vipper Rørspurven, den grønne Engpiber løber i Græsset. Jeg sætter mig paa Skrænten, Røgen fra min Cigar stiger lige mod Himlen i det fuldstændig vindstille Vejr.

Over mit Hoved hører jeg et Kor af høje Signaler, det suser over mig, jeg ser op i en Flok Svaner, der stejler i Flugten. Et Par Skud knalder, jeg ser Røgen bølge frem fra et gult Pilehegn. Flokken splittes, det bruser og synger deroppe, de store Fugle søger bort over Fjorden.

— — Deres Vinger slog som hvid Ild i Luften, deres Skrig lød som en Fanfare. Jeg har rejst mig, blendet og beruset. Al Vinterbekymring er omme, al Angst og Nag. Nyt og funklende ligger Aaret foran mig.

TETZEN-LUNDS FRANSKE BILLEDER

DET er stor Fortjeneste Hr. Tetzén-Lund indlægger sig ved at holde sin Samling af moderne Kunst tilgængelig for Offentligheden. For en i alt nyt og godt entusiastisk indtagen Ungdom har den i nogle Aar, hvor Forbindelsen med Udlandet praktisk talt har været afbrudt, været Kilden til Inspiration og Fornøelse. For dette skylder danske Malere Hr. Tetzén-Lund Tak. — Da Samlingen viser nyere fransk Malerkunst i historisk Sammenhæng — foruden at den indeholder mange skandinaviske Billeder — er der Grund til at gøre ogsaa et kunstinteresseret Publikum opmærksom paa den. De Problemer de nyeste Kunstretninger frembyder verserer for Tiden som Genstand for Modsigelse og Tilslutning i Presse og Pjese. Et fyldigere Materiale til Belysning af Spørgsmaalene end Tetzén-Lunds franske Billeder kan vistnok ikke i Øjeblikket skaffes. Saalænge Fremstillingen af Mænd med Hovedet under Armen taales og anerkendes af de unge Kunstnere selv, er den moderne Kunst herhjemme et for taknemligt Objekt for en virkelig saglig Angriber. De bedste franske Billeder hos T.-L. viser baade hvad den moderne Kunst vil og forsøger at kunne. Samlingen er tilgængelig Mandag og Torsdag 12—3.

Den skandinaviske Afdeling omfatter Arbejder af norske og svenske Modernister. Nordmanden Karsten maa dog især nævnes. Hans Billeder, fortrinsvis de ældre, ses Gang paa Gang med Glæde. Ogsaa en Del danske Værker er hængt frem.

Den franske Afdeling, der danner Samlingens Tyngdepunkt og Kærne, viser Kunstens Udvikling i Frankrig de sidste 70 Aar. En Gennemgang af Malernes kunsthistoriske Gruppering er foretaget saa ofte, at den er overflødig her. Tetzén-Lund ejer Værker af næsten alle de store Kunstnere, der betegner Kulminationen indenfor de forskellige Perioder fra Delacroix til de nulevende, der endnu er i Tyverne. Af Delacroix, hvem det er Mode at anbringe paa den centrale Plads i fransk Kunst, er der en udmærket Skitse til Midterbilledet i St. Sulpices

Loft, værdig denne sene Eløv og Efterligner af Rubens. Af den langt personligere Courbet, af Daumier, Manet, Degas er der Arbejder, af Renoir det yndige, lidt spidse og glasagtige Billede med to læsende Piger i brune Kjoler. Af Cézanne, vel Frankrigs eneste universelle Malernavn, er der Landskaber, et Dameportræt og en Skitse med badende Figurer, desuden en Del Akvareller, af hvilke den her gengivne, der er malet i Firserne, er holdt i stærke blaa, grønne og orange Farver. Af Toulouse-Lautrec ejer Samlingen et stort Balletbillede malet paa en Væg, som maatte skæres ud da Billedet blev flyttet. Gauguin og van Gogh er godt repræsenteret. Maleriet af v. Gogh med den grønne Dame op mod de gule Bøger har Matisse valgt ud til Samlingen. Blandt de yngre Kunstnere dominerer Matisse og Picasso. Større Modsætninger end disse to kan næppe tænkes; at fremhæve den ene paa den andens Bekostning vilde være at paastaa at blaåt er smukkere end rødt. Matisse, hvis Værk Apollinaire sammenligner med den solvarme Appelsin arbejder med at gøre Form og Farve identiske. Selv Bevægelsen giver han ved Modulationer i Farven. Et renere Maleri i Ordets egentlige Forstand er næppe set. Picasso arbejder bevidst med det kubiske, med Kunstværkets Struktur og Subtilitet i Stoffet. Matisse arbejder med sit Instinkt, Picasso med sin Intelligens. Overfor de andre Kubister, Gleize, Metzinger og Braque kan det ofte være vanskeligt at afgøre, hvad der er Talent og hvad der er Kubisme. Om Derain er det svært her at danne sig et paa-lideligt Begreb, da der kun er spredte og tilfældige Prøver paa hans Kunst. Nogle smaa Interiører og Opstillinger viser ham som en fin Kolorist.

Mange Navne kunde nævnes endnu, Ortiz, Hayden, Modigliani, Chirico, Kisling, der alle møder med det internationale Krav paa Verdensberømmelse. Det er som at mærke noget Levende mellem sine Hænder at færdes blandt deres Billeder.

Klog den Mand, der lader sig varme af saadan en Ild.

OTTO GELSTED:

EKSPRESSIONISME

FØRST i Maj udsendes paa NYT NORDISK FORLAG en Monografi over Ekspressionismen af OTTO GELSTED. Det er Bogens Hensigt at give en Vejledning til Forstaaelse af de kubistiske og ekspressionistiske Bestræbelser indenfor Malerkunsten. Forfatteren tager i et indledende Kapitel Afstand fra de to populæreste Hypoteser om moderne Malerkunst: Sindssygehypotesen og Svindelhypotesen. I et følgende Afsnit giver Hr. Gelsted en Analyse af den æstetiske Synsfunktion som Grundlag for en rationel Kunstteori. »Der gives ingen blot naturalistisk Kunst, al Kunst, ogsaa den mest naturalistiske, indeholder dekorative og ekspressionistiske Elementer. Man kunde som Cézanne har sagt, opstille Tanken om et absolut Maleri, der i lige Grad lod Naturindtrykket, Billedets Lovmæssighed og Malerens Personlighed komme til sin Ret — altsaa en Kunst, der i lige Grad var naturalistisk, dekorativ og ekspressionistisk. En saadan Fiktion er Malerkunstens sande Guddom, den Treenighed, hvori alle Malerkunstens Muligheder i deres højeste Udvikling forenes i fuldkommen Identitet.«

Som Illustration til den psykologiske Analyse giver Otto Gelsted en Karakteristik af Cézanne, Matisse, Picasso, hvis Arbejder danner den naturlige Baggrund for de senere Aars danske Malerkunst.

Hertil slutter sig et Forsøg paa en principiel Kritik af det moderne — en Paavisning af den naturlige Begrænsning, der følger med enhver ensidig Kunstudfoldelse. Det er vel et Spørgsmaal, om den kritikløse Begejstring for det moderne blot som moderne ikke er nok saa skadelig som den kritikløse Forargelse. Endelig diskuterer Hr. Gelsted — som Afslutning paa Bogens principielle Del — Problemet om Kunstens Forhold til Samfundet og Tiden.

Et sidste Kapitel bringer en orienterende Oversigt over Udviklingen i de sidste tyve Aars danske Malerkunst — fra SIGURD SWANE og HARALD GIERSING igen knyttede Forbindelse med Paris, til de alleryngste, WILHELM LUNDSTRØM, KARL LARSEN, hvis Billeder har vakt saa megen overflødig Forargelse. En Række korte Karakteristikker vil gøre Læseren bekendt med Repræsentanter for de forskellige Retninger indenfor moderne dansk Malerkunst.

EKSPRESSIONISME bringer en Række Helsides-Gengivelser efter Værker af de i Bogen omtalte Kunstnere. Bogen trykkes paa Kunsttrykpapir i stort Kvartformat (Chr. Christensens Bogtrykkeri). AXEL SALTO har tegnet det farvelitograferede Omslag.

Prisen bliver **8 Kr.**

Foruden den almindelige Udgave foreligger 25 numererede og signerede Ekspl. paa imiteret Japanpapir, med farvelitograferet Bilag af Axel Salto. Med denne Udgave følger en ikke hidtil offentliggjort Originalradering af JENS ADOLF JERICHAU, trykt i Kleinsorgs Etabl. Bindet er komponeret af SIGURD SWANE.

Pris **100 Kr.**

NYT NORDISK FORLAG

(OTTO HALLING OG CHR. NIELSEN)

NØRREGADE 7 :: KØBENHAVN

